

ся появили въ Баваріѣ и Австріѣ чрѣзь проповѣданіе-то на вѣрж-тѣ ся уничтожихъ, и пріятелскы-тѣ сношенія съ Протестанты-тѣ ся прѣкратихъ.

Сильный-тѣ свидѣтель за истиннх-тѣ, Мартинъ *Боосъ*, слѣдъ много гоненія въ 1825 годинѣ умрѣ съ миръ като Католическій священникъ, пріятели-тѣ му *Госнеръ* и *Линдль* пріехъ Протестанство; кроткій тѣхенъ учитель *Сайлеръ* покори ся подъ ново теченіе и умрѣ като Епископъ на Регенбургъ. Четырестотинъ Протестанти отъ Циллерталь въ 1837 годинѣ ся прѣселихъ отъ нетърпимый Тироль въ Пруссіѣ.

Дѣржавно-то управленіе противостоеше за дълго врѣме на поисканія-та на епископы-тѣ за разширочаваніе-то на епископскѣ-тѣ имъ власть; краль-тѣ Прусскій Фридрихъ Вилхелмъ III по причинѣ на смѣсены-тѣ бракове въ 1837 годинѣ даже затвори двама епископи, но по легка легка князове-тѣ ся подадохъ. Австрія въ 1853 год. заключи единъ конкордатъ съ Папа-та, кой-то му туряше подъ нозѣ-тѣ цѣлж-тѣ църквѣ, и направи невъзможно на царя да задоволи желанія-та на малочисленны-тѣ Протестанты, кои-то още ся притѣснявахъ. Чрѣзь шюмъ-тѣ на Нѣмскій-тѣ Католицизмъ, кой-то въ 1844 годинѣ нѣколко невѣрующы священники подъ удобреніе-то на множество-то извыкахъ, църква-та почти нищо не изгуби; повече станъ това въ *Швейцаріѣ*, коя-то въ 1847 годинѣ испжди Іезуиты-тѣ за да при-